

Una altra Coia Valls

A diferència d'allò que el lector es pugui esperar, no dedicaré aquestes línies a parlar de l'última novel·la de l'escriptora Coia Valls: *La princesa de Jade*, Premi Nèstor Luján de Novel·la Històrica 2010 de la qual ja se n'han fet múltiples i singulars presentacions sinó que les dedicaré a donar a conèixer *L'Ombra dels oblidats* la seva primera novel·la per a xiquets i xiquetes apareguda recentment.

I ho faré, de fet, ho faig, volent remarcar, per començar, aquesta doble dedicació de l'autora a la literatura per a adults i a la literatura per a infants. Entenc que és d'agrair aquesta aportació a l'àmbit d'una literatura d'importància vital però de consideració irregular.

Amb *L'Ombra dels oblidats*, una novel·la per a lectors a partir de deu anys, Coia Valls enceta un nou registre en la seva producció literària, un registre que suma esglaons a l'iniciat fa un temps amb la sèrie els *Contes d'en Llu* adreçats als més petits i al ja esmentat per al món dels adults.

I què trobarà un lector de deu anys a *L'Ombra dels oblidats*? Doncs hi trobarà allò que per a tots ha estat vital en aquesta edat i que també a tots -com passa a qualsevol lector en qualsevol edat- ens agrada de trobar en les nostres lectures: allò que ens digui coses, que ens emocioni, que ens interessi... en definitiva que, negre sobre blanc, ens xucli la mirada, ens impacti el pensament i ens activi les emocions. Això, als deu anys, majoritàriament es diu: AVENTURA! I justament aventura és el que hi ha a *L'Ombra dels oblidats*.

Però, de qui? Doncs dir aventura als deu anys és dir COLLA. I, per tant, a *L'Ombra dels oblidats* hi ha una colla amb un líder volgudament definit, amb el més petit de tots que actua com s'espera que actui, amb més nois que noies, amb una mitja parella, amb l'enjòlit que no pot faltar en tota aventura i - tampoc no pot deixar de ser-hi- un gos: l'Ombra.

Però, per què? Doncs perquè aquest colla -d'aquí la singularitat- va més enllà de viure una aventura pel simple fet de viure-la sinó que 'pendent dels canvis que tenen lloc al seu voltant entenen que el món tecnològic en què viuen deixa de banda moltes de les coses que de debò els importen i decideixen recuperar el rastre dels Oblidats un grup que no accepta la desaparició d'una manera de veure les coses.'

Referint-s'hi, l'autora escriu sobre zones verdes d'arbres tractats químicament: "Us deu semblar un avenç que no canviïn les fulles, que sempre estiguin llueus, com acabades de brostar. Tot persegueix la creació artificial d'un paradís immòbil."

I és que en el nostre món no és tan fàcil de fer entendre que NOU no sempre és sinònim de progrés i que ANTIC no ho és sempre de barbàrie i, sobretot, que no ens hem de resignar a acceptar la desaparició d'una manera de veure les coses que és com dir d'una cultura perquè de cultura, sigui del calibre que sigui, no n'hi ha cap de prescindible.

L'autora ho deixa escrit emprant l'eina que més s'apropa al VIURE, així en majúscules: la literatura. I nosaltres no ens volem estar de proposar-los que coneguim -millor dit- que vulguin fer conèixer als xiquets i xiquetes que els són propers a casa, a l'escola, a la biblioteca... *L'Ombra dels Oblidats*, una nova obra d'aquesta 'altra' Coia Valls.

FINA ANGLÈS SORONELLAS

Publicat al diari *El Punt* el 9 de maig de 2011

<http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/407929-una-altra-coia-valls.html>